

N:o 38.

Af herr **Hägglund**, om anslag för anställande af ytterligare tre ordinarie landtbruksingeniörer.

Krafvet på och behovet af biträde utaf agronomiskt och agrikulturtekniskt bildade tjänstemän har, i den mån landets modernäring utvecklats, allt mera stegrats, och detta kraf har gifvit anledning till en mer och mer skeende ökning af antalet landtbruksingeniörer, hvarjämte åt ifrågavarande tjänstemän gifvits en allt större befogenhet. Dessa tjänstemäns verksamhet har såsom en följd häraf blifvit allt mera omfattande, och förrättningarnas antal har tillika flerdubblats.

Då dessa förrättningar helt visst än ytterligare komma att ökas såväl till antal som omfattning, i samma mån som den jordbrukande befolkningen inom vårt land än mera allmänt lärt sig inse behovet och nyttan af landtbruksingeniörernas verksamhet — en insikt, som hastigast och säkrast vinnes därigenom, att jordbrukaren beredes möjlighet att utan synnerligt besvär och stor kostnad ofta komma i tillfälle till personligt sammanträffande med dessa tjänstemän, hvilka just på sådant sätt kunna med större lätthet tillvinna sig förtroende hos samt få anledningar att gifva direkta råd och upplysningar i agronomiska och agrikulturtekniska frågor till den jordbrukande befolkningen — synes det mig vara i hög grad önskvärdt, att minst *en* landtbruksingeniör anställas inom hvarje län, för hvilket ändamål denna tjänstemannakår behöfver ökas med tre ordinarie landtbruksingeniörer.

Förrättningarnas antal och omfattning hafva visserligen inom Västernorrlands län — där jag, såsom därstädes boende, äger större personlig kännedom om hithörande förhållanden än i rikets öfriga län —

hittills icke ansetts fullt tillräckliga för en särskild tjänstemans verksamhet, men under senare åren hafva dock göromålen jämväl därstädes i betydlig mån ökats och skola helt visst fullt kraft sin man, om icke förrättningsmannen, som under de senare åren innehaft förordnandet att handlägga här ifrågavarande ärenden, varit stationerad och bosatt inom Kalmar län och sålunda på ett afstånd — emellan hans hemvist och förrättningsställena inom Västernorrlands län — af inemot 100 mil.

Den för Västernorrlands och Jämtlands län tillsatta landtbruksingeniören har nämligen varit och är stationerad inom Jämtlands län, där han erhållit mera arbete, än hvad han medhunnit, och i följd däraf har Västernorrlands län måst nöja sig med det biträde, som landtbruksingeniören från Kalmar län varit i tillfälle att lämna.

Gifvet är, att genom en sådan anordning många af Västernorrlands läns innebyggare ännu lefva i djupaste okunnighet om hvarest deras landtbruksingeniör är att anträffa, och äfven för dem, som lyckats förskaffa sig kännedom om ingeniörens vistelseort, ställer det sig i allt fall svårt att af honom erhålla erforderliga råd och upplysningar, på grund af det nämnda stora afståndet emellan Kalmar och Västernorrlands län.

Af statistiken öfver utaf landsbruksingeniören verkställda arbeten inom sistnämnda län kan någon, såsom jag jämväl här förut framhållit, möjligen bibringas den uppfattningen, att arbetet för en särskild landtbruksingeniör inom samma län icke skulle komma att bli fullt tillräckligt, men då — utom att tjänstgöringsdistriktet, om så befinnes lämpligt, kan utan olägenhet ökas något utöfver länets gränser, såväl i norr som söder, där riklig tillgång på sådant arbete finnes — man på grund af vunnen erfarenhet kan vara fullt förvissad om, att göromålen och förrättningarna komma att inom oftanämnda län ganska snart hastigt ökas, om landtbruksingeniören stationeras inom länet och förty kommer i tillfälle att på nära håll göra sig förtrogen med ortens och befolkningens behof och förhållanden, så bör man vid denna endast skenbara omständighet icke fästa afseende.

Intresset för täckdikningsarbetena har under senare åren börjat att jämväl sträcka sig upp till och inom Västernorrlands län och därstädes är ifrån år i märkbar grad tilltagit, och då därtill kommer, att behofvet af sådana arbetens utförande inom länet är afsevärdt stort, är det också gifvet, att en fakmans ledning för dessa arbetens utförande är nödvändig, om det med dylika arbeten afsedda målet skall kunna i möjligaste mån ernås. Inom länet befintliga stora odlingsbara samt för

kultivering tjänliga myrmarker fordra jämväl sakkunnigt biträde för vattenaflopps- och dikesplaners uppgörande.

Västernorrlands läns hushållningssällskap har också under åren 1891, 1893 och 1895 hos landtbruksstyrelsen gjort upprepade framställningar om erhållande af en landtbruksingeniör särskildt för Västernorrlands län, hvaraf än ytterligare framgår, att behovet af en sådan tjänsteman inom detta län rätt länge varit afsevärdt kännbart.

Blifvande utgifter för af mig sålunda ifrågasatta ytterligare tre landtbruksingeniörer har jag beräknat på följande sätt:

I löner à 2,000 kronor för hvarje	kronor 6,000: —
I rese- och traktamentsersättningar för hvar och en	
1,500 kronor	» 4,500: —
	<hr/>
	Tillsammans kronor 10,500: —

På grund af hvad jag anfört, vågar jag härmed föreslå,

att Riksdagen anslår erforderliga medel, 10,500 kronor, för anställande af ytterligare tre ordinarie landtbruksingeniörer, så att minst en sådan tjänsteman kan inom hvarje län i riket stationeras.

Stockholm den 26 januari 1903.

E. Hägglund.